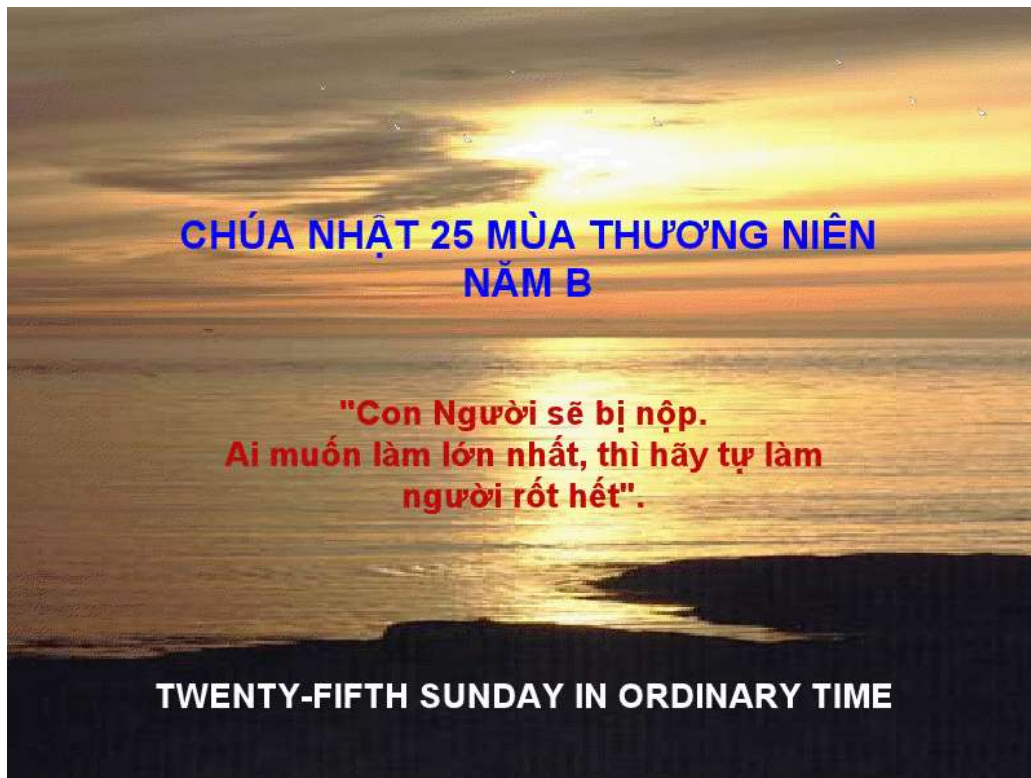

Chúa Nhật XXV Thường Niên Năm B
Ngày 23 tháng 9 năm 2012

**CHÚA NHẬT 25 MÙA THƯỜNG NIÊN
NĂM B**

**"Con Người sẽ bị nộp.
Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm
người rốt hết".**

TWENTY-FIFTH SUNDAY IN ORDINARY TIME

Marcô 9:30-37

Lời Chúa

BÀI ĐỌC I: Kn 2:12, 17-20

Bài trích Sách Khôn Ngoan.

(Những kẻ gian ác nói rằng:) "Chúng ta hãy vây bắt kẻ công chính, vì nó không làm ích gì cho chúng ta, mà còn chống đối việc chúng ta làm, khiển trách chúng ta lỗi luật và tố cáo chúng ta vô kỷ luật. Vậy chúng ta hãy xem điều nó nói có thật hay không, hãy nghiệm xét coi những gì sẽ xảy đến cho nó, và hãy chờ xem chung cuộc đời nó sẽ ra sao. Vì nếu nó thật là con Thiên Chúa, Chúa sẽ bênh vực nó, sẽ giải thoát nó khỏi tay những kẻ chống đối nó. Chúng ta hãy nhục mạ và làm khổ nó, để thử xem nó có hiền lành và nhẫn nại không. Chúng ta hãy kết án cho nó chết cách nhục nhã, vì theo lời nó nói, thì người ta sẽ cứu nó!"

Đó là Lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ĐÁP CA: Tv 53: 3-4, 5-6, 8

Đ. (6b): Chúa đang nâng đỡ tâm hồn con.

1- Ôi Thiên Chúa, xin cứu sống con nhân danh Ngài, và xin sử dụng uy quyền phán quyết cho con! Ôi Thiên Chúa, xin nghe tiếng con cầu, xin lắng tai nghe lời miêng con xin. ***Đ.***

2- Vì những kẻ kiêu căng nổi lên chống đối, và bọn người hung hãn tìm sát hại con, bọn chúng không nhớ Thiên Chúa ở trước mặt mình. ***Đ.***

3- Kìa, Thiên Chúa phù trợ con, Chúa đang nâng đỡ tâm hồn con. Con sẽ tự nguyện hiến dâng lễ vật lên Chúa. Lạy Chúa, con sẽ ca tụng danh Ngài, vì danh Ngài thiện hảo. ***Đ.***

BÀI ĐỌC II: Gc 3:16 - 4:3

Bài trích thư Thánh Giacôbê Tông Đồ.

Anh chị em thân mến, ở đâu có ganh tị và cãi vã, ở đó có hỗn độn và đủ thứ tệ đoan. Nhưng sự khôn ngoan từ trời xuống, thì trước tiên là trong trắng, rồi ôn hoà, bao dung, nhu mì, hướng thiện, đầy lòng nhân từ và hoa quả tốt lành, không xét đoán thiên vị, không giả dối. Hoa quả của công chính được gieo vãi trong bình an cho những người xây đắp an bình.

Bởi đâu anh chị em cạnh tranh và cãi cọ nhau? Nào không phải tại điều này: tức tại các đam mê đang giao chiến trong chi thể anh chị em đó sao? Anh chị em ham muốn mà không được hưởng, nên anh chị em giết nhau. Anh chị em ganh tị mà không được mãn nguyện, nên anh chị em cạnh tranh và cãi cọ. Anh chị em không có là tại anh chị em không xin. Anh chị em xin mà không nhận được, là vì anh chị em xin không đúng, cứ mơ tưởng thoả mãn các đam mê của anh chị em.

Đó là Lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ALLELUIA: Ga 8:12

Alleluia, alleluia! Chúa phán: "Ta là sự sáng thế gian, ai theo Ta, sẽ được ánh sáng ban sự sống." **Alleluia.**

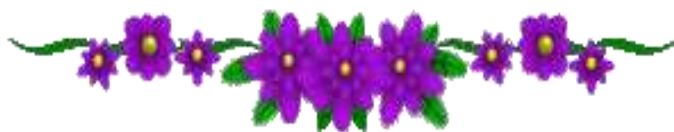
PHÚC ÂM: Mc 9:30-37

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.

Khi ấy, Chúa Giêsu và các môn đệ từ trên núi xuống, rồi đi ngang qua xứ Galilêa và Người không muốn cho ai biết. Vì Người dạy dỗ và bảo các ông rằng: "Con Người sẽ bị nộp vào tay người ta và họ sẽ giết Người. Khi đã bị giết, ngày thứ ba, Người sẽ sống lại." Nhưng các ông không hiểu lời đó và sợ không dám hỏi Người. Các ngài tới Capharnaum. Khi đã vào nhà, Người hỏi các ông: "Dọc đường các con tranh luận gì thế?" Các ông làm thinh, vì dọc đường các ông tranh luận xem ai là người lớn nhất. Bấy giờ Người ngồi xuống, gọi mười hai ông lại và bảo các ông rằng: "Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết và làm đầy tớ mọi người." Rồi Người đem một em bé lại đặt giữa các ông, ôm nó mà nói với các ông rằng: "Ai đón nhận một trong những trẻ nhỏ như thế này vì danh Thầy, tức là đón tiếp chính mình Thầy. Và ai đón tiếp Thầy, thực ra không phải đón tiếp Thầy, nhưng là đón tiếp Đấng đã sai Thầy."

Đó là Lời Chúa.

Lạy Chúa Kitô, ngợi khen Chúa.

Hình minh họa

Chia Sẻ

Đầy tớ của mọi người.

Bác sĩ Mayo là người đã xây dựng một bệnh viện nổi tiếng trên thế giới tại bang Minnesota. Ngày kia có một đoàn chuyên viên từ Âu châu đến thăm. Và theo tập tục ở đó, thì ban tối, trước khi đi ngủ, khách sẽ để giày của mình ở ngoài cửa phòng và sẽ có người đến lấy để đánh bóng. Bác sĩ Mayo là người về sau cùng khi đêm đã khuya. Ông thấy các đôi giày để ở ngoài cửa phòng, nhưng ngần ngại không muốn đánh thức các người giúp việc. Ông thở dài rồi đem các đôi giày xuống bếp và tự tay ông, thức đến quá nửa đêm để đánh bóng những đôi giày của khách.

Câu chuyện trên làm cho chúng ta nhớ tới lời Chúa qua đoạn Tin Mừng sáng nay: Nếu ai muốn làm lớn, thì phải trở nên kẻ rốt hết. Cũng như các tông đồ, chúng ta thường hay tranh luận xem ai trong chúng ta là người lớn nhất. Và Chúa Giêsu đã trả lời: Người lớn nhất phải làm đầy tớ cho mọi người. Chính Chúa Giêsu đã làm gương trước cho chúng ta. Ngài phán: Con Người đến không phải để được phục vụ, nhưng đến để phục vụ và hiến mạng sống mình làm giá cứu chuộc cho nhiều người. Và rồi trong bữa Tiệc ly, Ngài đã quỳ xuống rửa chân cho các môn đệ. Ngài phán:

Các con gọi Ta là Chúa và là Thầy thì phải lắm. Nếu Ta là Chúa và là Thầy mà còn rửa chân cho các con thì các con cũng phải rửa chân cho nhau.

Vậy chúng ta phải làm gì để noi theo mẫu gương của Ngài về vấn đề phục vụ? Chúng ta đã giúp đỡ những người anh em như thế nào? Chúng ta đối xử với những người đã làm ơn cho chúng ta ra làm sao? Và thế nào là một người đầy tớ? Tôi xin thưa đó là một người được mướn để làm việc, đặc biệt là những việc trong nhà. Và theo một ý nghĩa rộng rãi hơn, thì người đầy tớ là một người hăng hái nhiệt tình với người khác bằng một mục đích, một niềm tin. Và phục vụ có nghĩa là làm một việc để giúp đỡ hay đem lại lợi ích cho người khác.

Trong chiều hướng đó thì tất cả chúng ta đều được mời gọi để trở nên những tôi tớ. Chẳng hạn: người mẹ trong gia đình thực sự là đầy tớ cho cả nhà, bởi vì mỗi chức vụ đều có những cơ may để phục vụ. Điều quan trọng là chúng ta đã thực hiện được tinh thần tôi tớ ấy hay chưa.

Đức Giáo Hoàng người đứng đầu Giáo Hội công giáo, nắm giữ một địa vị quan trọng nhất trên thế giới, thế mà ngài vẫn tự nhận cho mình là “servus servorum”, tôi tớ của các tôi tớ.

Để kết luận, chúng ta hãy đánh giá cao việc phục vụ của những người chung quanh chúng ta, chẳng hạn như người bán hàng, người hút rác, người giảng dạy. Đồng thời trong giây phút này, chúng ta hãy phục vụ Thiên Chúa bằng việc dâng thánh lễ, như một đỉnh cao của tinh thần phục vụ. Rồi khi trở về với cuộc sống, chúng ta hãy biến cuộc sống trở thành một thánh lễ nối dài bằng chính tinh thần phục vụ của mình. Mỗi người chúng ta hãy tự vấn lương tâm xem: ***Trong hoàn cảnh của tôi, tôi phải làm những gì để phục vụ và giúp đỡ những người anh em của tôi.***

Phục vụ.

Ai muốn làm lớn, hãy trở nên như tôi tớ cho mọi người. *Như chúng ta đã biết, thánh Phanxicô Salêsiô là một giám mục nổi tiếng. Ngài có một người giúp việc, và người giúp việc này lại mắc phải cái tật nghiện rượu. Buổi tối khi công việc đã xong, anh thường hay xuống phố cùng với mấy người bạn nhậu lai rai nơi quán cóc. Lần kia, anh ta nhậu ngoắc cần câu luôn, về tới nhà thì trời đã khuya. Vì xin,*

anh ta không biết lối vào nhà, thế là anh ta liền nằm trước cửa tòa giám mục mà ngủ. Lúc bảy giờ thánh Phanxicô Salêsiô vẫn còn thức, nghe tiếng động, ngài liền ra mở cửa và khi nhận ra anh giúp việc, ngài bèn bồng anh ta, đặt vào giường của mình để anh được nằm ngủ.

Buổi sáng thức dậy, anh giúp việc thấy mình nằm trong phòng của Đức giám mục, bèn nhớ tới bữa nhậu tối hôm trước và thế là anh vội quì xuống xin Đức giám mục tha thứ. Và cũng kể từ đó anh chưa bỏ được cái tật xuống phố nhậu lai rai với bè bạn nơi quán cóc.

Qua câu chuyện trên, chúng ta nhận thấy thái độ cư xử của thánh Phanxicô Salêsiô thật là đẹp đẽ. Là một vị giám mục nổi tiếng, thế mà ngài không ngần ngại cúi xuống, bồng ẵm người đầy tớ đang xin rượu, lại còn đem về phòng, đặt trên giường của mình cho người đầy tớ ấy được yên giấc. Còn mình thì phải đi tìm chỗ khác.

Thái độ ân cần ấy gợi lại cho chúng ta hình ảnh một người Samaria nhân từ trong Phúc âm, đồng thời cũng nhắc nhở cho chúng ta nhớ tới lời Chúa truyền dạy: Ai muốn làm lớn, hãy trở nên như tôi tớ cho mọi người.

Chính Chúa Giêsu cũng đã làm gương trước cho các môn đệ cũng như cho mỗi người chúng ta bắt chước, khi quì xuống rửa chân cho các ông trong buổi tối ngày Thứ năm Tuần thánh. Rồi Ngài cũng đã tâm sự với các ông: Nếu Ta là Chúa và là Thầy mà còn rửa chân cho các con, thì các con cũng phải rửa chân cho nhau.

Trong cuộc sống, chúng ta thường thấy người ta nhắc tới khẩu hiệu sau đây: Mình vì mọi người. Thế nhưng, rất ít người đã thực hiện được khẩu hiệu ấy. Đáng lẽ ra mình phải vì mọi người, thì họ lại muốn mọi người phải vì mình, có nghĩa là họ muốn mọi người phải để ý đến họ, mọi người phải ca tụng họ, mọi người phải nâng đỡ họ, mọi người phải phục vụ họ, mọi người phải đem lại lợi ích cho họ.

Cách sống trên hoàn toàn trái ngược với mẫu gương của Chúa: Con Người đến không phải để được phục vụ, nhưng đến để phục vụ và hiến mạng sống mình làm giá cứu chuộc cho nhiều người.

Còn chúng ta thì sao? Chúng ta đã thực hiện điều Chúa truyền dạy đó là dấn thân để phục vụ và giúp đỡ người khác hay chưa?

Nền văn minh mới

Vào năm 2000, hàng tỷ người trên thế giới say mê theo dõi những cuộc tranh tài giữa các vận động viên hàng đầu của hành tinh trong Đại hội Olympic Sydney. Điểm đặc biệt của Olympic cuối cùng của thiên niên kỷ này là có sự tham dự của các vận động viên phụ nữ. Đây là một điểm son không của riêng Olympic mà của cả nhân loại. Điều đó chứng tỏ phụ nữ đang được trân trọng. Ngày càng vị trí của người phụ nữ càng được nâng cao. Nữ giới đang đi vào bình đẳng với nam giới trên hầu hết mọi lãnh vực. Thế giới đang đi vào một nền văn minh mới mà Đức Giêsu tha thiết truyền dạy cho các môn đệ trong bài Tin Mừng hôm nay.

Thời xa xưa, khi còn sống hoang dã, con người ta đối xử với nhau thật tàn nhẫn. Người ta tranh giành thực phẩm. Người ta tranh chấp đất đai. Tất cả đều theo định luật cạnh tranh sinh tồn. Trong cuộc cạnh tranh thì dĩ nhiên mạnh được yếu thua, cá lớn nuốt cá bé.

Khi con người đã biết tổ chức thành xã hội, sự cạnh tranh được định chế hóa trong giai cấp, quyền chức. Người có quyền có chức bao giờ cũng được lợi. Người dân đen thấp cổ bé miệng bao giờ cũng phải chịu thiệt thòi. Người nghèo không được có tiếng nói. Chính vì thế, ai cũng cố gắng vượt lên trên người khác hoặc bằng tiền bạc hoặc bằng chức quyền. Ai cũng muốn làm người đứng đầu. Ai cũng muốn làm lớn. Vì thế luôn luôn có sự cạnh tranh ngôi thứ. Trong cuộc cạnh tranh, người ta nhìn nhau như đối thủ cần phải chà đạp, cần phải loại trừ.

Hôm nay, khi thấy các môn đệ có dấu hiệu ham hố chức quyền, cạnh tranh ngôi thứ, Đức Giêsu đã nhân cơ hội dạy cho các ông biết tinh thần mới mà người môn đệ trong Nước Thiên Chúa phải có. Đó là: “Ai muốn làm đầu, thì phải làm người rốt hết và làm tôi tớ mọi người”.

Đây thật là một cuộc cách mạng. Vị trí trong xã hội bị đảo lộn. Người đứng đầu không còn phải để ra lệnh, nhưng để phục vụ. Người làm lớn không còn ăn trên

ngồi trốc, nhưng chọn chỗ hèn mọn nhất. Người bé nhỏ nhất trở nên người lớn nhất. Người yếu đuối nhất trở nên người được trọng vọng nhất.

Đây là một cuộc cách mạng không đổ máu. Vì người đứng đầu trở thành người phục vụ không phải vì ép buộc nhưng do tự nguyện. Vì người làm lớn xuống chỗ hèn mọn nhất không buồn sầu nhưng trong niềm vui. Thế giới biến đổi không do những đấu tranh giành quyền lợi, nhưng do người có quyền tự nguyện từ bỏ đặc quyền đặc lợi.

Với lời dạy dỗ ấy, Đức Giêsu đã mở ra một nền văn minh mới. Trong nền văn minh mới này, người ta không còn nhìn nhau như những đối thủ phải loại trừ trong cuộc cạnh tranh. Người ta nhìn nhau như những người anh em phải yêu thương nâng đỡ. Sẽ không còn tranh giành. Sẽ không còn xâu xé, chà đạp nhau. Sẽ chỉ có yêu thương. Sẽ chỉ có quan tâm nâng đỡ. Người mạnh sẽ quan tâm dắt dìu người yếu. Người lớn sẽ cúi xuống bông bế người bé. Chức quyền là để phục vụ lợi ích của mọi người. Địa vị chỉ là sự phân công hợp lý. Mỗi người một việc vì lợi ích của tập thể.

Để làm gương cho ta, chính Đức Giêsu đã tự hạ mình trước. Là Thiên Chúa, nhưng Người đã tự nguyện trở nên người phàm. Là Đấng cầm quyền, nhưng Người đã tự nguyện vâng lời. Là thầy nhưng Người đã tự nguyện phục vụ môn đệ. Là người lãnh đạo, nhưng Đức Giêsu không đòi hỏi đặc quyền đặc lợi, trái lại Người sẵn sàng hiến mạng sống để cứu chuộc nhân loại.

Hình minh họa

Người đã hóa thân làm một con người bé nhỏ, nghèo túng, hèn yếu nhất. Để từ nay, ai đón tiếp một người bé nhỏ nhất là đón tiếp chính Người. Ai giúp đỡ một người

yếu hèn nhất là giúp đỡ chính Người. Ai yêu mến một người nghèo túng nhất là yêu mến chính Người.

Với sự hạ mình của Người, số phận con người từ nay thay đổi tận gốc rễ. Người bé nhỏ trở thành đối tượng được quan tâm phục vụ. Người yếu đuối được nâng niu chăm sóc. Người nghèo hèn được kính trọng yêu thương. Vì họ đã trở thành hình ảnh của chính Thiên Chúa.

Từ nay, nhân loại đi vào một nền văn minh mới, nền văn minh của tình thương. Nhân loại không còn tranh chấp nhau, nhưng trở nên anh em đoàn kết thương yêu nhau. Sức khỏe, của cải, chức quyền không phải là những phương tiện để chà đạp, nhưng là những phương tiện phục vụ. Lãnh đạo không còn là một quyền lợi, nhưng trở thành một nhiệm vụ nặng nề vì phải quan tâm phục vụ mọi người.

Suy gẫm Lời Chúa dạy hôm nay hẳn phải khiến ta giật mình lo lắng. Không những ta không đi vào con đường Chúa đã vạch ra, mà rất nhiều khi còn chống lại Lời Chúa dạy bảo. Ta vẫn nuôi những tham vọng thống trị người khác. Ta vẫn muốn chiếm giữ những địa vị quan trọng. Ta vẫn coi thường những người bé nhỏ, hèn yếu. Ta đang đi ngược trở lại thời tiền sử. Ta đang đi ngược lại con đường Chúa đã đi.

Hôm nay Chúa mời gọi ta hãy trở lại con đường của Chúa. Hãy tự nguyện trở thành người bé nhỏ khiêm nhường. Hãy biết nâng dậy những số phận hẩm hiu. Hãy biết kính trọng những mảnh đời nghiệt ngã. Hãy góp phần xây dựng nền văn minh mới, trong đó những người yếu đuối như phụ nữ và trẻ em được quan tâm và được kính trọng.

Lạy Trái Tim Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhường, xin uốn lòng con nên giống Trái Tim Chúa.

ĐTGM. Ngô Quang Kiệt.

